

Att jorden under sitt årliga lopp omkring solen icke alltid vänder eqvatorn mot henne, utan i sned rigtning fulländar sin bana genom djurkretsens tecken, hvarigenom årstidernas växling betingas, är likaledes af en så oerhörd betydelse för det organiska lifvet, att vi äfven i denna välgörande inrättning upptäcka Guds finger.

Huru skulle det väl se ut, om det förra vore fallet, om den lodräta solstrålen oföränderligt hade nedskjutit på Quito och Guinea, om våra trakter i all evighet måst åtnöja sig med korta Mars- eller Septemberdagar och båda polerna blifvit försänkta uti en evig natt. Hvilken odräglig hetta! Hvilken isande vinter! Hvilket borttvinnande af det vegetabiliska och animaliska lifvet!

Tyskland vore då otvifvelaktigt en vild gletscher- och snö-öken, och kunde man under dessa omständigheter ännu tänka sig människan såsom jordens invånare, skulle hon vara inskränkt till en glödhet gördel, hvars trånga gränser skulle för alltid dömt henne till en blott djurisk tillvaro!

Men huru herrligt är det ej i verkligheten! Huru blifver ej genom solens vandring från den ena vändkretsen till den andra välsignelsen af hennes lifvande värme vidt utbredd öfver jorden, huru skönt aflösa icke derigenom våren med sina blommor, sommaren med sina närande axkärfvar, hösten med sin rikedom på frukter och vintern med sin förtroliga härd hvarandra under loppet af vårt år, och på huru mångfaldigt sätt riktar sig ej derigenom människans lif!

Blott så kunde människan blifva herre öfver jorden och alla dess skatter, blott så kunde djur- och växtverlden utveckla sig i tusende sinom tusende former och förläna hvarje zon ända till de istäckta polerna den mångfaldigaste prydnad!

Icke mindre välgörande på människans utveckling inverkar den omständigheten, att jordens frukter äro fördelade öfver hela hennes yta, att hvarje zon frambringar andra häfvor och att hvarje land alstrar sina egendomliga produkter. Funno vi på ett inskränkt rum förenadt allt hvad människan behöfver till sitt underhåll och njutandet af ett civiliseradt lif — så skulle hon alltid kommit att kvarstå på vildens ståndpunkt, hvars inskränkta behof fullkomligt tillfredsställas af hemlandets skogar eller det närliggande hafvet.